

www.e-rara.ch

Loukianou hapanta

Luciani Samosatensis Operum tomus III

Lucianus

Basileae, [1602]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-26980>

Phalaris 1. = Phalaris primus

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

ΦΑΛΑΡΙΣ Α. PHALARIS PRIMVS.

Vincentio Obsopœo interprete.

ARGVMENTVM.

Phalaris Agrigētinorum tyrannus fuit, cui faber quidam Perillus, siue Perilaus taurum æreum obtulit, ita factum, vt in eum homines damnati coniecti succenso ighe torrerentur, atq; inter cruciandum dum vociferarentur, mugitus bouum ederent. Hunc taurum fingitur hic Delphos mittere, vt ibi in templo inter cætera donaria Deo consecraretur. Et quia apud omnes pro crudelissimo atq; immānissimo idem habebatur, & ob id metuebat ne donum hoc Delphi, vt ab impio & nefario profectum, reiicerent, oratione hac contra famam hanc de se sparsam, per legatos sese defendit. Oratio generis iudicialis est, status qualitatē. Nam & tyrannidem occupasse, & nocentes quosdam puniisse se fateatur, sed id iure ac necessitate quadam factum ostendit. Exordium à voto incipit. Narratione consilia & causas susceptæ tyrannidis, & quomodo eandem gesserit, postremò etiam qua necessitate ad supplicia sumenda, & custodiam corporis comparandam compulsus fuerit, exponit, quæ & ipsa confirmandi vicem habent. Post hæc autem confirmatio sequitur, qua se à crimine crudelitatis defendit, argumentis à simili, à legibus, & causa, à signis & comparatione sumptum, eleuando interim etiam tyranni nomen, & inuidiam ab exemplis, & exaggerando necessitatem puniendi, ob multitudinem periculorum indies in hoc genere succrescentium. Peracta causa ad commendationem muneris transit, quam à causis & honestate dedicationis trahit. Peroratio ex persona legatorum fit, quæ asseueratione dictorum, & ipsorum obtestatione perficitur.

Περὶ ἡμᾶς, ὦ
Δελφοί, ὅ ἡμίτε-
ρος διωάτης Φά-
λαρις ἄξοντας

ὦ θεῶ τὸν ταῦρον ζυζυ-
γῇ ὑμῖν ἀφελισμένους τὰ
εἰκότα ὑπὲρ τοῦ ἱερέως,
καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀναθήματος.
ὅν μὲν οὖν ἐνικαήκοον, ταῦ-
τά εἰμι. ἃ δὲ γὰρ πρὸς ὑμᾶς
ἐπέστην. Εγώ, φησιν, ὦ Δελ-
φοί, καὶ παρὰ πᾶσι μὲν τοῖς
Ἑλλησι, τοῖσι δὲ ὑπὸ λαμβά-
νεσθαι, ὁποῖός ἐμι, ἀπὸ ἀμὲν
ὁπαιόν ἢ παρὰ τῶν μιθω-
τῶν καὶ φθονούτων φήμη
τοῖς τῶν ἀγνοουμένων ἀκοαῖς
πρὸς ἀλλήλους, ἐν τῇ τῶν πάν-
των ἀπαξία μιν ἄν, μάλι-
στα δὲ παρ' ὑμῖν, ὅσων ἰδοίτε
εἶτε, καὶ πάριθροι τῷ Πυθίῳ,
καὶ μονονοῦ σώοιχοι, καὶ ὁ-
μωρόφροι τοῦ θεοῦ, ὑγῆμαι ὅρ,
εἰ ὑμῖν ἀπλοχιστέμιν, καὶ
πέισσαι, μάττω ὡμὸς ὑπὲρ
ἀφθαι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπασι,
εἰ ὑμῶν, ἀπλοχιστέμιν ἐσσι
fores estis, ac tantum non Dei familiares atque dome-
stici. Etenim persuasissimum habeo, si me vobis purga-
uero, atque ostendero frustra crudelitatis suspicionem de
me incidisse, etiam alijs omnibus me per vos purgatum fo-

Isit nos huc le-
gatos, ὁ Del-
phi, princeps
noster Phala-
ris, taurum hunc Apollinē
adducturos, ac vobis pauca
quædam auditu non idonea,
cum super duce nostro, tum
super oblato munere verba
facturos. Itaq; quorum gra-
tia huc profecti venimus,
hæc sunt. Caterum hæc vo-
bis exponenda nobis in man-
datis dedit. Ego, inquit, ὁ
Delphi, talē de me apud om-
nes Græcos esse existimatio-
nem, qualis sum, at non qua-
lem me odio prosequētium,
aut inuidorum mendax fa-
ma apud ignotos traduxit:
præ omnibus rebus permu-
tatione facta amplecti ve-
lim. Maximè verò omnium
apud vos talem de me opi-
nionem esse optārim, qui et
cæteros vitæ sanctimonia
antecellit, et Pythij affes-
sa.

οδοι. καὶ τοῦ δὲ ὧν ἐρῶ τὸ θεῖον
αὐτὸν μαρτυρεῖν, ὅμ' ἐκ' ἐνὶ δέ-
που πρᾶγμα γίνεσθαι, καὶ ψα-
λλᾷ λόγῳ πρᾶγμα γέναι. ἀν-
θρώπους ἢ γὰρ ἴσως ἐξαπατῶ-
σαι ῥᾳδίον, θεὸν δ' οὐ μάλα
τέλειον, ἀβλαβῆν, ἀδύνατον
ἐγὼ γὰρ εἶπε ἀφανῶν ἐν Ἀκρά-
γαντι ὧν, ἀλλ' ἐν καί τινι ἄλλῳ
ἢ γιγνῶντι, καὶ τραφῆς ἐκ θε-
είας, καὶ παιδείας περὶ σκηλῶν,
ἀλλ' ἐκ διαιτέλειαν, καὶ μὴ πόλιν δι-
μοτικὸν ἐμαυτὸν πρᾶγμα, τοῖς
δὲ συμπολιτομοῦνοις ἐπι-
κρίνῃ μετρίον βίον, καὶ ἡ σκα-
δὸν, καὶ ὁ δεικνύων, καὶ αὐθιγὰν
ἐκείνης ἐκείνῃ ἐπικράτει μου, ὅ-
πως τέρψω ἐκείνῳ βίῳ. ἐπεὶ δὲ
ἐν ὧν τοῖς τὰναντία μοι πο-
λιτομοῦνοις, ἐπιβουλεύ-
τας, καὶ ἐξ ἅπαντος τὸ πρό-
που ἀνελθὼν μετ' ἡδύνας (δι-
κῶ δὲ ἡμῶν τότε ἡ πόλις)
μία

re. Porro autem ipsum deum
eorum quæ dicturus sum,
testem inuoco, quem nullo
modo possum decipere, aut
falso et ficto sermone cir-
cunducere. Fortasse enim
hominibus imponere haud
operosum est: at Deo ver-
badare, maximè verò huic,
id verò nullo modo fieri po-
test. Ceterum ego inter
Acragantinos non ex ob-
scuris sum maioribus: ve-
rùm si quisquam alius, ex
illustri loco natus, ac libe-
raliter educatus, tum in-
geniis disciplinis et arti-
bus imbutus, urbi memet
popularem exhibere non
destitit: ijs verò qui me-
cum in eadem versabantur
Repub. æquum et mode-
stum me præstiti. Violentiæ
autem, aut illatæ iniuriæ,

aut contumeliæ, aut præcipitati iudicii, nemo me unquam
sub prioribus vitæ annis insinulauit. Verùm cum argumen-
tis non dubijs perspicierem eos qui diuersam à me in admi-
nistranda Repub. rationem sequebantur, vitæ meæ moliri
insidias, ac omnibus modis mei è medio tollendi occasio-
nem captare ac querere, nostra verò ciuitas seditionibus fac-
tiosis dissecta ferueret: vnicum illud effugium in tantis re-

rum

μίαν ταύτην ἀρφυλὴν καὶ
ἀσφάλειαν ὑέισκοι, τὴν αὐ-
τὴν ἅμα καὶ τῇ πόλει σωτη-
ρίαν, εἰ ἐπιθίμῃ τῇ ἀρχῇ
ἐκένους μὴ ἀνασείλωμι, καὶ
παύσαιμι ἐπιβουλεύοντας,
τὴν πόλιν δὲ σωφρονεῖν κα-
ταναγκάσωμι. καὶ ἥκου ὅτι
οὐκ ὀλίγοι ταῦτ' ἐπαυνοῦντες,
ἄνδρες μέγιστοι, καὶ φιλοπό-
δοι, οἱ καὶ τὴν γνώμην ἡ-
μέτερον τὴν ἐμὴν, καὶ πῆς ἐ-
πιχρήσιως τὴν ἀνάγκην τέ-
τοις συναγωνισαῖς χησάμε-
νοι ῥαδίως ἐκράτιζεν ἐπι-
χερήσιως. τὸν τε ὅθιν οἱ μὴ οὐκ
ἔτι ἐτάραττον, ἀλλ' ἐπύκνωσεν
ἐν δὲ ἡρχοι, ἡ πόλις δ' ἄ-
παρρησίως ἔειπεν. σφαγὰς δὲ ἡ
ἐλάσεις, ἡ Δημοσθένος, ὅτε κα-
τὰ τῶν ἐπιβουλησάντων εἰρ-
εασόμεν, καὶ τοὶ ἀναγκάσιοι
τὰ τοιαῦτα βολήσαντες, ἐν ἀρχῇ
τῆς δυναστείας μέγιστα. Φίλων

θρῶ-

fidebant, sed iussis obtemperabant : ego verò imperium ob-
tinebam : ipsa autem ciuitas sua libertate carebat. Cæterum
cædes aut insectationes, aut proscriptiones, ne in eos qui-
dem à quibus sæpenumerò insidiosè petitus eram, usurpauī,
aut exercui. Atqui operæprecium audere eiusmodi, in tu-
endo principatus imperio potissimum. Etenim humani-

rum difficultatibus, securi-
tatēque reperi, pariter et
ciuitati tuendæ salutem, si
occupato per vim principa-
tu, illorum ferociam refre-
narem, eosq; à struendarum
insidiarū studio sedatos tra-
herem, eademq; opera ciui-
tatem popularium factioni-
bus flagrantem, ad modestū
et tranquillum statum adiz-
gerem. Et erant sanè non
parum multi hoc meum in-
stitutum collaudantes viri
et modesti, et amantes Rei-
pub. quibus et mea senten-
tia et instituti iam conatus
necessitas non fuit obscura.
Horum itaque usus et opera
et consilio, haud difficulter
voti compos reddebar. Ex
illo itaq; illi quidem nō am-
plius rebus nouandis, aut
turbis concitandis studen-
tes, inter se discordantes dis-

θραπία ἢ καὶ πρότις, καὶ
τὸ ἡμέρω, καὶ ἱστορίας, θαυ-
μασίας ἐν δὲ ἡλιπιορ ἐς τὸ πεί-
θεσθαι πεισάξεισθαι τοὺς. ὧ-
ς γοιῶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς ἐ-
σπείμην, καὶ διημιόμην,
καὶ συμβούλοις καὶ σωεσίοις
ἐχθροῖς τοῖς πλείστοις αὐτῶν.
τὴν δὲ πόλιν αὐτῶν ὁρῶν ὅτι
γαίαν τῶν περὶ τῶν δι-
φθέρην, τῶν πολλῶν
λαλῶντων, μάλλον δὲ ἀρπα-
ζόντων τὰ λοιπὰ, ὑδάτων τε
ἐπιρροίας ἀνακτιομένων, καὶ
οἰκοδομημάτων ἀνασώ-
σιν ἐπόμην, καὶ τῶν
πρὸς τὴν ἐκράτειαν, καὶ τὰς
περὶ τοὺς, ὅσαι ἔχον λοιπὰ,
τῶν ἐφ' ἑσώτων ἐπιμελείαν,
ῥαδίως ἐπευξήθη, καὶ τῶν
λαίας ἐπιμελουμένων, καὶ τῶν
γερόντων πένοντων καὶ τὸν
δῆμον ἐν θέας, καὶ ὅ-
σοι, καὶ πανηγύρεις, καὶ
δημοθονίας διήγον. ὕβρις

δὲ que, quotquot magistra-

tuum cura communes erant, accessione non modica cumu-
lati: iuuentutis recte educandæ impendiò magnam curam
habui: senes peculiari reuerentia prosequabar. Populum ve-
rò spectaculis ac largitionibus, præterea solennitatibus at-
que epulis publicis mihi deuinctum detinui. Virginum verò

contin-

δι' ἀπεργάνων, ἢ ἐφ' ἡδονῶν δια-
φθοράν, ἢ γυναικῶν ἀπα-
γωγάν, ἢ δουρυφόρων ἐπιπέμ-
ψας, ἢ διωποτικῆς ἀπα-
λῆς, ἀκρόποιά μοι καὶ ἀ-
κοῦσαι λῶ. ἢ ἂν δὲ καὶ περὶ
τοῦ ἀφ' ἑνὸς τῶν ἀρχῶν, καὶ
καταθείη τῶν δυναστῶν ἐν
σκοποῦμαι, ὅπως μόνον ἀ-
σφαλῶς παύσαιτο ἅντις ἐν-
νοῶν. ἰσὰ τό γ' ἀρχερ αὐτὸ,
καὶ πάντα πράττειν, ἰσὰ
χθὲς ἢ ἡν καὶ σὺ φθόνῳ λα-
ματηρὸν ἐδίδοκε μοι εἶναι, τὸ
δ' ὅπως μή κ' ἐτι τοιαύτης τι-
νὸς θρασύειας διήσεται ἢ πό-
λις, τῷτ' ἐφ' ἡδονῇ ἐστὶ. καὶ γὰρ
μὲν ὁ ἀρχαῖος περὶ ταῦτα εἰ-
χον, οἱ δὲ ἡδὴ τε σωίσαντο
ἐπ' ἐμῇ. καὶ περὶ τοῦ πρόπου
πῶς ἐπιβουλῆς καὶ ἀπεισίας
ἐσκοποῦντο. καὶ σωωμοσί-
ας σιωκρότου, καὶ ὅπλα
ἠθροισον, καὶ χεῖματα ἐποεί-
ζοντο,

animo cogitabundo quærebam. Porro autem ciues mei con-
citata seditione iam aduersus me insurrexerant, deque
struendarum insidiarum ratione, faciendâque defectione
deliberabant. Quin etiam clandestinis conspirationibus
iam coniurauerant, armâque collegerant, pecunias priua-
tis impensis comportauerant, ciuitates finitimas ad ferendâ

contumeliosas corruptio-
nes, aut ephëborum supra
abominanda & nefaria,
aut iniurias satellitum im-
missiones, aut comminatio-
nes tyrannicas ita aduer-
sabar, ut ne audire quidem
fas putarem. Iam verò de
dimittendo quoque impe-
rio, principatuque depo-
nendo mecum inito consi-
lio deliberabam, si quo mo-
do tranquille atque secure
à curarum fluctibus libe-
ratus quiescerem. Etenim
principem agere, ac res om-
nes ut recte fierent admini-
nistrare, prouinciam gra-
uem ac odiosam esse existi-
mabam, & rem non sine in-
uidia laboriosam. Sedenim
ne posthac tali administra-
tione egeret ciuitas, in ea
cogitatione suscepta adhuc
versabar, ac iam olim ea

ζοντο, καὶ τοὺς ἀσχετόνας
ἐπικαλουῦντο, καὶ ἐς πλὴν Ἑλλά-
δα, παρὰ Λακεδαιμονίους καὶ
Ἀθηναίους ἐπιδυνάοντο. ἃ
μὲν γὰρ περὶ ἐμοῦ αὐτοῦ, ἐ-
ληφθείτω, ἐδιδόκετο ἥδη αὐ-
τοῖς, καὶ ὅπως με αὐτοχρεΐα
ἐκασπαύσθαι ἠπέλουν, καὶ
αἱς λοκάσεσι ἐπυθόουσι, Δημο-
σίου σπειθόμενοι, ἐξέπων τῷ
μὲν δὲ μηδὲν παθεῖν τοιοῦ-
τον οἱ θεοὶ αἵτιοι, φεράμενοι
πλὴν ἐπιβουλήν, καὶ μάλιστ'
γὰρ Πύθιον, ὁ νέερατά τε πρὸ
δείξας, καὶ τοὺς μιλύοντας
ἐκασα ἐπιπέμπων. ἐγὼ δὲ ἐν-
ταῦθα ἥδη ὑμᾶς, ὦ Δελφοί,
ἐπὶ τῷ αὐτῷ δέους νυῦ ὧς λο-
γισμῷ ἡγομένους, ἀξιώσας
ἐν τῶν τότε πρακτέων μοι
συμβουλεύσαι, ὅτι ἀφυλα-
κτως ὀλίγον δέην ληφθεὶς, ἐξ
ὧν τινὰ σωτηρίαν περὶ τῶν
παρόντων. πρὸς ὀλίγον οὖν,

πῇ

liq. missi, quorum indicio singula cognoui, atq. sagaciter de-
prehendi. Ego verò hoc loco vos, ὦ Delphi, in hoc ipso me-
zu, quem nunc ipsa oratione quàm acerbus fuerit, facile
sentitis, volo super his quæ tunc acta sunt, consilium mihi de-
tis, quo tempore nulla munitus custodia fermè captus, re-
bus difficilimis urgentibus salutem quærebam. Proinde
paulisper

ἡ γυνὴ μὲν Ἀκράγαντα παρ
 ἡμῖν ἀπεδημύθεν, καὶ ἰ-
 σόντων τὰς παρασκευὰς αὐ-
 τῶν, καὶ τὰς ἀπαλὰς ἀπολύ-
 τῶν, ἔπαυε, τι δὲ ποιεῖν; ἐ-
 λανθροπία καὶ ὁδοὶ πρὸς αὐ-
 τὸς ἔτι, καὶ φείδει, καὶ ἀνέχε-
 σθαι, ὅθῃ αὐτίκα μεμνῶντα
 πείσεται τὰ ὕστατα μάκρορ δὲ
 συνυλὼν ἡδὲ πᾶσι τὴν σφα-
 γλῇ, καὶ τὰ εὐήματα ἐν ὁ-
 φθαλμοῖς ὄρεται ἀπὸ τοῦ σώ-
 ρος, καὶ τὰ μὲν τοιαῦτα πάλιν ἡλι-
 θίου τινὸς εἶναι, γυνῶν δὲ
 καὶ ἀνδρῶν δὲ σφαιροειδέα, καὶ
 πολλὰ ἑμπερὶ καὶ ἡδονῆς
 μισθὸν ἀνδρὸς ἀναλαμβάνοντα,
 μετὰ τὴν ἐκείνου, ἡμῶν δὲ
 ἐκ τῶν ἐνόντων, πλὴν ἐς τὸ
 ἐπιδορ ἀσφάλεια πρὸς ἀσφάλειαν;
 ταῦτ' οἷδ' ὅτι σιωποῦντες ὁ-
 τεῖται. τί δ' ἐν τῇ μετὰ τούτ' ἰ-
 ποτε; μετὰ τὴν αὐτῶν καὶ
 τοὺς αὐτίους, καὶ λόγους με-
 τὰ τοὺς

paulisper animo saltem sus-
 cepta Acragantem versus
 peregrinatione ad me, vi-
 sisq; illorum apparatibus,
 ac minis auditis, dicite
 quidnam faciendum sit. Hu-
 manitatēne erga illos am-
 pliū utendum est, conce-
 saque impunitate, perditio-
 rum ciuium malignitati et
 nefarijs conatibus parcen-
 dum, et dissimulanter fe-
 rendum scelus illorum est,
 tamen si mihi actiuum ex-
 trema perpetienda forent?
 Magis autem conueniebat,
 ut nudus à cruentis ciuibus
 miseram cædem sustinerem,
 eosq; qui mihi fuerunt cha-
 rissimi, coram crudeliter
 peremptos perire cernerem?
 An verò talia hominis fu-
 issent nimium insensati, sed
 consentaneum erat gene-
 rosiori, viroque digniore co-

gitatione animo concepta, hominisque prudentis et iniuria
 affecti, iracundia suscepta illos prosequi: mihi verò ipse è
 præsenti periculis emerso in posterum securitatem præ-
 pararem? Hæc sat scio mihi facienda suasissetis. Quid
 ergo ego post hæc feci, qui accersitis reis atque noxijs, et
 concessa illis fandi atque respondendi copia, et adductis ar-

ταδους αὐτοῖς, καὶ τοὺς ἐ-
 λείχους παραγαγὼν, καὶ ὅ-
 πως ἐξηλέγξας ἕκαστα, ἰσθὲν
 μὴδ' αὐτοὶ ἔτι ἑξαρνοί ἔσθω,
 ἡμῶν μὲν ἀνακτῶν τὸ πλε-
 ον, οὐχ ὅτι ἐπιβιβον λώμῳ,
 ἀλλ' ὅτι μὴ ἀάθλω ἵπ' αὐτῶν
 ἐν ἑκένῃ τῇ περὶ ἄρ' ἴσθαι μὴ-
 ναι, καὶ ἐξ ἄρ' ἴσθαι ἐν ἑκένῃ μὲν.
 καὶ τὸ ἀπ' ἑκένου, φυλάττω
 καὶ ἐμαυτὸν διατηρῶ, ἑκέν-
 νων δὲ τὸς ἀπ' ἐπιβον λώμῳ τὰς
 μοι λογάσων, ἔθ' οἱ ἄνθρωποι
 ἐμὲ τῆς ὁμότητος αἰτιῶν-
 ται, οὐκ ἔτι λογιζόμενοι, πα-
 ρὰ ποτέρου ἡμῶν καὶ ἡ πρῶ-
 τη τούτων ἀρχή. σιωπῶντος
 δὲ τὰν μέσῳ, καὶ ἐφ' οἷς ἐ-
 κολάζοντο, τὰς τιμωρίας αὐ-
 τὰς ἡτιῶντο, καὶ τὰς δοκού-
 σαι ἐν αὐτοῖς ὁμότητας. ὁ-
 μοιοι ὡς εἴ τις παρ' ἡμῶν ἱ-
 πόσυν τινὰ ἰδῶν ἀπ' τῆς
 πύρας ῥιπιδόμενον, ἃ μὲν
 ἐτόλ-

gumentis, singulisque dili-
 genter & accurate explo-
 ratis atq; conuictis, postea-
 quam nihil amplius infi-
 ciari poterant, meritum de
 illis sumpsi supplicium, ve-
 hementer excandescens, non
 quod mihi perniciem ma-
 chinati fuerant, sed quod in
 illo proposito me permane-
 re non fuissent, quod ab i-
 nitio prosequendum mihi
 constitueram? Et iam ab
 illo tempore me ipse comi-
 tatu satellitum stipatum cu-
 stodire non desino, atque
 ex illis quotquot ex occul-
 to insidiosè me petiuerint,
 supplicio afficere pergo.
 Deinde homines crudelita-
 tis me accusant, non valde
 reputantes ab vtro nostrum
 primum huius mali initium
 subintroductum sit: ea quæ
 in medio euenêre, & quam
 ob rem de ciuibus nefarijs

sumptum sit supplicium, negligenter complectentes: pæ-
 nastamen sceleritatis ciuibus irrogatas, in crimen vocant,
 easq; quæ sibi in illis excrucian-
 dis committi vise sunt cru-
 delitates. Non dissimile factum,
 si quis apud vos sacrile-
 gum quendam præcipitio mulctatum
 vidisset, ceterum quæ
 nefarie

ἰτόλημκε, μὴ λογίζεσθαι, ὡς
 ἐν κτῶρι τὸ ἱερὸν παρῆλθε,
 καὶ κατὰ σπασιν τὰ ἀναθήμα-
 τα, καὶ τοῦ ξοάνου ἤψατο,
 κατηγοροῖν δὲ ὑμῶν πολλὴν
 πλὴν ἀρεστότητα, ὅτι ἐκλιώ-
 σαι, καὶ ἱεροὶ εἶναι λήγοντες,
 ὑπερμάναντι ἀνθρώπων ἐκ-
 μα, πλεονεξίᾳ τοῦ ἱεροῦ (καὶ
 ἡ οὐκ οὐκ πᾶν πόρρω τῆς πό-
 λεως εἶναι λήγεται ἢ πῆμα)
 λοκαλεῖται τοιαύτη πρὸς ἀλλή-
 λους οἶμαι, αὐτοῖς τε γιγνώσκει-
 σθαι, ἢ ταῦτα λέγει τις καθ'
 ὑμῶν, καὶ οἱ ἄλλοι πάντων
 ἱπποκρίνεται ὑμῶν πλὴν κα-
 τὰ τῶν ἀσυνουσιῶν ὁμοίη-
 τα. τὸ δ' ὅλον, οἱ δὲ μοι ἐκ
 ἐξέταζοντες, ὁποῖός τις ὁ τοῖς
 πράγμασι ἐφιστάμενος, εἴ-
 τε δίκαιος, εἴτ' ἀδίκος αὖ-
 τὸ ἀπὸ τῆς τυραννίδος
 ὄνομα μισῶσι, καὶ τὴν τυραννίαν.
 καὶ Αἰακὸς ἢ Μίνως ἢ Ραδάμαν-
 θης, ὁμοίως ἐξ ἅπαντων
 ἀνδρῶν σπένδουσιν, τὸς μὲν
 πονη-

nefariè designasset, non res-
 putaret, quemadmodum non
 etu in templum ingressus,
 sublati furtim preciosissi-
 mis quibusq; donarijs, sanum
 religiosissimum impiè depe-
 culatus esset, ac etiam statuis
 manus sceleratas admoni-
 set, magnæ tandem crudeli-
 tatis vos accusaret, quod
 cum & Græci & sancti esse
 perhibeamini, supplicio af-
 fecissetis hominem Græcum
 prope templum. Etenim non
 ita procul ab urbe fertur
 esse petra huic destinata sup-
 plicio. At vos, ut opinor, e-
 iusmodi hominis stolidita-
 tem risu prosequuturi esse-
 tis, si quis hæc aduersus vos
 dicere auderet: alij autem o-
 mnes vestram aduersus im-
 pios maleficos crudelitatem
 collaudabunt. In summa po-
 puli non perpendentes qua-
 lēnam ille sit qui rebus im-
 perio præst, siue iustus, siue

iniustus, simpliciter ipsum nomen tyrannidis prosequuntur
 odio, ipsiq; tyranno extremè infensi sunt, & tametsi Aeacus
 aut Minos aut Rhadamantus principatum gesserit, omnes
 tamen ex æquo è medio tollere appropierant, malos illorum

πονηροὺς αὐτῶν, πρὸ ὀφθαλ-
 μῶν τιθέμενοι, τοὺς δὲ χηρὰς
 καὶ λοιπὴν τῆς πειρασθεί-
 ας, τοὺς ὁμοίως μίση συμπερι-
 λαμβάνοντες. ἔγωγ' οὐκ ἀ-
 κούω, καὶ παρ' ὑμῖν τοῖς Ελ-
 λησι πολλοὺς γινώσκει τυράν-
 νους ὄφρους, ὑπὸ φαύλῳ ὀ-
 νόματι διοικοῦντι, χηρὰν
 καὶ ἥμερον ἡμεῖς ἐπιδεδλαγ-
 μένους, ὧν ἐνίων καὶ λό-
 γους εἶναι βραχέας, ἐν τοῖς
 πρὸ ὑμῶν ἀρχαιμένους, ἀ-
 γάματα καὶ ἀναθήματα τοῖς
 Πυθίοις ὁρᾶται καὶ τὰς νομοθέ-
 τας, τοῖς βασιλεῦσι καὶ τοῖς πλεί-
 ον νέμοις, ὥς τῶν γε ἄλλων
 οὐδὲν ὀφέλιον, ἀλλὰ μὴ φόβος πεί-
 σεις, καὶ ἐλπίς τῆς βασιλείας.
 ὑμῖν δὲ τοῖς πολλοῖς ἀναγκαί-
 ον τοῖς τυράννοις, ὅσα πρὸς
 ἀνάγκην ἐξηγέμεθα, καὶ μι-
 τοῦσι τε ἅμα καὶ ἐπιβουλεύ-
 ουσιν ἀνθρώποις σωστέον, ὅ-
 που

του

ante oculos sibi propo-
 nentes, bonos verò com-
 muni accusationi innocen-
 ter obnoxios eodem odio
 complectentes. Cæterum
 audio apud vos quoque in
 Græcia multos fuisse ty-
 rannos sapientes, qui sub
 hoc vitioso (ut videtur) no-
 mine commodos & man-
 suetos omnibus sese vien-
 dos præbuerint: è quo-
 rum numero nonnullorum
 orationes quoque breves &
 succinctæ in delubro ve-
 stro una cum statutis ac
 muneribus Pythio repo-
 sitæ continentur. Respici-
 te autem ad legum scripto-
 res etiam irrogandarum
 poenarum rationi & con-
 suetudini plurimum tribu-
 entes, quasi cæterarum re-
 rum nulla expectanda sit v-
 tilitas, nisi metus malefa-
 ctionibus esset propositus, ac

certa spes constituta luendi pro flagitijs supplicij. Cate-
 rum nobis tyrannis in hoc longè maior imposita est neces-
 sitas, qui cæteris necessario præsumus, quique communem
 cum nobis odiosè invidentibus, tum necem machinantibus
 consuetudinem agimus, ubi ne personati quidem ullam se-
 curitatis

πον μηδὲ τῶν μορμολυκέων
 ὀφελός τι ἡμῖν γίγνεται, ἀλλὰ
 ὡς περὶ τῆς Υδρας μῦθος τὸ
 πρᾶγμα· ἵακειν· ὅσῳ γὰρ ἂν ἐκ
 κόπῃσιν, τὸ σῶσι πλείους ἢ
 μῖν ἀναφύονται τοῦ κολάσθην
 ἀφορμαί. φέρον δὲ ἀνάγκη,
 καὶ τὸ ἀναφύοντι ἐκκόπῃν
 αὐτὰ, καὶ ἱπικαίαν νῦν Δία,
 κατὰ τὸν λόγον, εἰ μέλλοι-
 μιν ἱπικρατίσασθαι· τὸν γὰρ Ἄ-
 παξ εἰς τὰ τοιαῦτα ἐμπιπῶν
 λυαγκασμήτορ, ὁμοιορ καὶ
 τῇ ἐπιθέσει καὶ αὐτὸν εἶναι,
 ἢ φειδόμενον τῶν πολλῶν,
 ἀφελόμενος, ὅπως δὲ, τίνα οἴ-
 ομαι οὕτως ἄγχιον, καὶ ἀνήμε-
 ρον ἀνθρώπων εἶναι, ὡς ἡδέε-
 σθαι μαστιγοῦντα καὶ οἰμωγῶν
 ἀκούοντα, καὶ σφαλλομένους ὁ-
 ρῶντα, εἰ μὴ ἔχοι τινὰ μεγά-
 λην τῆ κολάσθην αἰτίαν; πο-
 σάκις γοῶν ἐδάκρυεν μαστι-
 γομήτων ἄνων; ποσάκις
 δὲ θρηνῶν, καὶ ὀδυρόμενος τῶν
 ἑμαυτῶ

curitatis vilitatem senti-
 mus, sed omnis nostra res
 perinde ut fabula, quæ de
 Hydra fertur, se habet.
 Quanto enim plures præ-
 ciderimus, tanto plures nos-
 bis puniendi occasiones sup-
 pullant. Est autem ope-
 raprecium, ut ista feramus,
 ac capita subinde recrescen-
 tia semper recidamus, &
 per Iovem iuxta Iolai insti-
 tutum, igne quoque absu-
 mamus, si salui rerum potis-
 ri cupimus. Etenim eum
 qui necessitate coactus se-
 mel in hæc inciderit, & in-
 ipsum materiæ non dissimi-
 lem esse necesse est, aut sce-
 leratis ciuibus parcentem,
 perire funditus. In sum-
 ma, quem putatis osque-
 adeò mentis esse agrestis,
 efferatæq; inhumanitatis ho-
 minem, cui voluptati sit al-
 lios flagellis cedere, aut
 cruciatorum audire gemi-

tus, aut cædes & carnificinas spectare, nisi vehementem in-
 fligendarum pœnarum causam haberet? Quoties igitur
 dum alij flagris cæderentur, lachrymatus sum? Quoties
 autem meam ipsius fortunam lugere ac deplorare cogor,

ἐμαυτῷ τὸ χλὺ ἀναγκαζομαι,
 μέγιστον λόλασιν αὐτὸς, καὶ
 χρονιωτέραν ὑπομνήσας; ἀν-
 δρὶ γὰρ φύσει μὲν ἀγαθῷ,
 δεῖ δὲ ἀναγκῇ πικρῷ, πο-
 λὺ τῷ λολάσθαι τὸ λολάσθαι
 χαλεπώτερον. εἰ δὲ δὴ μὲν τὰ
 παρόρησις ἐσθλὴν, ἐγὼ μὲν,
 εἰ αἴρεσις μοι πετιθέη πό-
 τρυα βοδνομα, λολάσας τι-
 νὰς ἀδίκως, ἢ αὐτὸς ἀποθα-
 νῆν, ἐν ἴσιν, ὡς οὐδὲν μετρί-
 ως, ἐλοίμην ἂν τινὲν ἄνθρωπον μὲν
 πορ, ἢ μηδὲν ἀδικοῦντα λο-
 λάσας. εἰ δὲ τις φάγῃ, βοδ-
 νῆν, ὃ Φαλαγγί, αὐτὸς τινὲν ἄ-
 νθρωπον ἀδίκως, ἢ δικαίως λολά-
 σας τὸς ἐπιβόλους, τῷ βροί-
 μῳ ἂν. αὐτὸς γὰρ ὑμᾶς, ὃ
 Διηφοί, συμβόλους καλῶ, πότε-
 ρον ἄμαγον εἶναι, ἀδίκως ἀ-
 ποθανῆν, ἢ ἀδίκως σάσθαι
 ἐπιβεβληνόςτα. ἐσθλὸς ὅπως,
 οἶμα, ἀνότητος δεῖν, ὅς ἐν ἂν
 πετιμύσαι ἴω μάλλον, ἢ σά-
 σθαι τὸς ἐχθροὺς, ἀπληγῆσαι.

καὶ

gravius ego supplicium
 diuturnius sufferens? ^a Ete-
 nim viro natura bono, ne-
 cessitate autem saevo & a-
 marulento, multa durius est
 de alijs sumere, quàm de se
 sumi supplicium. Si verò
 liberè quod sentio proferen-
 dum est, ego profectò, si mi-
 hi daretur optio, vtrum
 velim nonnullos innocenter
 punire, an me ipsum po-
 tiùs mortem oppetere: pla-
 nè persuasum habete, quòd
 nihil cunctatus mori potiùs
 eligerem, quàm homines
 nihil mali præter æquum
 commeritos, supplicio affi-
 cere. Dixit verò aliquis:
 Præoptas potiùs, ô Phala-
 ngi, ipse iniustè interire,
 quàm iustis ex causis præ-
 na affligere insidiatores?
 Velim profectò hoc. Rur-
 sus enim vos Delphos in con-
 silium voco, vtrum præ-
 stabilius esse putatis, inius-
 ta morte oppetere, an ini-
 iuste servare eum qui exitium
 machinatus sit? Nemo, ut o-
 pinor, adeò vecors est, & egens animi,
 qui non vivere
 re potiùs præeligat, quàm
 servatis hostibus interire.

Et

Λαῖοι πόσους ἐγὼ καὶ τῶν ἐ-
 πιχαρησάντων μοι, καὶ φα-
 νερῶς ἐληλυθόντων, ὅμως ἔ-
 σω; οἷον Ἀκανθοῦ τετονί,
 καὶ Τιμοκρατίου, καὶ Λεωγό-
 ρου τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, πα-
 λαῖας συνηθείας τῆς πρὸς αὐ-
 τὸς μνημονούσης. ὅταν δὲ βε-
 βηῖτε τὸ μὲν ἐδύναται, τὸς ἐ-
 σφοιτῶντας εἰς Ἀκράγαντα
 ἔξιντες ἐρώτητε, ὅποι' ἐγὼ
 παρὶ αὐτοῦ εἰμι, καὶ ἂν εὐλαν-
 θρώπως πεσφίρομαι τοῖς λα-
 τάρυσιν· ὅς γε καὶ σηοπὸς ἐπὶ
 τῶν λιμένων ἔχω, καὶ παύσῃ-
 νας, τίνον, καὶ ὅθ' ἐν λατα-
 πιπλῶκασιν, ὥς λατ' ἀξίαν
 τιμῶν, ἀκρίμποιμι αὐτοῦς.
 ἔνιοι δὲ καὶ ἐξ ἐπιτήδεον φοι-
 τῶσι παρ' ἐμὲ, οἱ ὁφθαλμοὶ
 τῶν Εὐκλῶν, καὶ οὐ φάνου-
 σι τὴν συνουσίαν τὴν ἐμὴν.
 ὥσπερ ἀμύλη καὶ πρῶτον ὁ ὅς
 πρὸς Πυθαγόρου ἦκεν εἰς ἡμᾶς,
 ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἐμοῦ ἀκηκοῶς,
 ἐπεὶ δὲ ἐπαράθυ, ἀπὸ λ-
 θον

Et quónam ego ex ijs qui
 manus mihi admouere co-
 nati sunt, seruauī, (quorum
 de numero est Acanthus il-
 le cum Timocrate & Leo-
 gora) veteris quæ mihi cum
 illis fuit consuetudinis & a-
 micitiæ recordatus? Cete-
 rum si ita vester fert ani-
 mus, atque adeò vobis cordē
 est meos mores nosse pro-
 prius, eos qui in Acraganta
 frequenter commeant hospi-
 tes interrogate, cuiusmodi
 ego me erga illos gerere so-
 leam, aut ostendere, & num
 humanum & liberalem me
 præbeam accedentibus, qui
 exploratores etiam in por-
 tis constitutos habeo, neque
 nō auditores, quónam & vn-
 de nauigârint, vt certior fa-
 ctus, pro dignitate honorem
 habens dimittam illos. Non-
 nulli quoq; studiosè & sua
 sponte me visunt, Græco-
 rum quidem sapientissimi,
 neque nostram conuersatio-

nem respuunt, aut subterfugiunt : quemadmodum nu-
 per sapiens ille Pythagoras ad me venit, cum longè a-
 lia de fama mea inaudisset. Postea verò quàm omnia se-
 cus se

θῆν ἐπουνῶν με τῆς δικαιο-
 συνης καὶ ἐλεῶν τῆς ἀνα-
 γκίας ὁμότητ'. ἔτα οἷε-
 οῦναι, τὸν πρὸς τοὺς ὀβριέας ἐ-
 λάνθρωπον οὕτως, ἀδικῶς
 τοῖς οἰκέοις πεσφείρομαι, ἐ-
 μὴ τι σφαιρόντως ἡδίκη-
 ταῦτα μὴ ἔν' ἐμὲ ἱκανῶς ἀ-
 λολόγημαι ὑμῖν, ἀλλ' ἢ καὶ
 κακῶς, καὶ ἐπ' ἀνὸν μᾶλλον, ὥς
 ἐμαυτὸν πείθω, ἢ μίλων ἀ-
 ξία. ἐπὶ δὲ τῷ ἀναθήμα-
 τ', λαίρδεις ὑμᾶς ἀκούσαι, ὅ-
 θῃ, καὶ ὅπως τὸν ταῦρον ἔ-
 ζον ἐκτεσσαμένω, οὐκ ἐκδοὺς
 αὐτὸς ὡς ἀνδριαντοποιῶ· μὴ
 γὰρ οὕτω μανένω, ὥς τοιού-
 των ἐπιθυμῆσαι λιγυμάτων.
 ἀλλὰ Πρίλατ' ὡς τις ἡμεδα-
 πὸς, χαλκὸν μὴ ἀγαθὸς, πο-
 νηρὸς δὲ ἄνθρωπος. οὗτ'
 πάμπαν τῆς ἐμῆς γνώμης
 διημῆτηκός, ὥστε χαριᾶ-
 οῦναι μοι, ἐλκύνω τινὰ λό-
 λασιν ἐπινοήσας, ὥς ἐξ ἁ-
 παντ'

cus se habere comperit, dis-
 cecit collaudans me insci-
 tia : ob crudelitatem verò
 necessariò mihi exercendam
 mei miseresens. Postremò
 putatisne eum qui erga pe-
 regrinos tam humano affe-
 ctus est animo, aduersus do-
 mesticos tantam exercere
 iniustitiam, nisi præter mo-
 dum iniuria afficeretur?
 Hæc ferè sunt quibus me
 vobis abundè purgatum es-
 se opinor, vera profectò
 iusta, ac multò magis lau-
 de, vt ego mihi persuadeo,
 quàm odio digna. Sed
 nim de misso donario iam
 tempus est, vt audiat is vn-
 denam & qua ratione tau-
 rum hunc possederim, stas-
 tuarij opera non locata.
 Neque enim tam demen-
 tis sum animi, vt tales pos-
 sensiones mihi desiderandas
 esse putem. Sed erat qui-

dam Perilaus nostratis gentis homo, egregius quidem & in-
 geniosus artifex, cæterùm naturâ malus & improbus. Ille
 tota via cùm à sententia mea aberrasset, putauit se mihi rem
 admodum gratam facturũ, si nouum quoddam supplicij ge-
 nus excogitasset, quasi præ omnibus rebus præcipuam in sua
 mendis

πάντ' ὁμοῖον ἐπιθυμῶντι
 καὶ δὴ κατασκονάσας τὸν βῆρ
 ἡκέ μοι κομίζω, καλῶς οὖν
 ἰδῶν, καὶ πρὸς τὸ ἀκρίβιστα
 τὸν ἀκασμῶνον. λιγύσιως γὰρ
 αὐτῷ, καὶ μυκηθμοῦ ἰδίᾳ μόνον
 πρὸς τὸ καὶ ἑμψυχον εἶναι δο-
 κῶν. ἰδῶν δὲ, ἀνέκραγον ὁ
 θεὸς ἄξιον τὸ λιπῆμα τῷ Πυ-
 θίῳ, συμπίε' ὁ ταῦρ' ὦ
 θεῶν· ὁ δὲ Πύθια' παρι-
 σῶς, τί δ' αἰ μάθοις, ἔφη, πλὴν
 θεῶν, πλὴν ἐν αὐτῷ, καὶ πλὴν
 χεῖρα, καὶ παρέχεται; καὶ ἀνοί-
 ξας ἅμα τὸν ταῦρον, κατὰ
 τὰ νῶτα, καὶ τινά, ἔφη, κολλά-
 ξαι ἐθέλης, ἐμβιδάσας αἶς τὸ
 μηχανήμα τῷ, καὶ κατα-
 κλέσας, πεσθιγῶν μὲν τῶν
 αὐτῶν τέσσερις πρὸς τὸν μυκή-
 ρας τῷ βοῦς, πῶρ δὲ ποικαίρῳ
 ἐκλῶν, καὶ ὁ μὲν οἰμώζεται, καὶ
 βοῶσινται, ἀλὲν τοῖς τοῖς ὁ δὲ
 νῶτας ἐχόμεν' ἢ βοῶν, ὅτε τῶν
 αὐτῶν μέλη τοῖς ἀπαιτίσιν
 οἷα λιγυρώτατα, καὶ ἐπαυλι-
 σθαι θρῆνῶδον, καὶ μυκήσινται
 γοιρῶ-

mendis supplicijs volupta-
 tem cupientissime caperem.
 Iam verò boue fabricato
 ad me venit ferens illum,
 aspectu sanè pulcherrimum,
 atque accuratissime ad ve-
 ri bouis imaginem expres-
 sum. Tantum illi motus ὅ-
 mugitus deerant, quò mi-
 nus viuus esse putaretur. Vi-
 so autem illo, statim ex-
 clamabam: Dignum mu-
 nus Pythio, mittendus est
 hic taurus Apollini. Por-
 rò Perilaus assistens: Quid
 si, inquit, sapientiam quæ in
 illo est, perdisceres, ac vo-
 sum cui præbendo forma-
 tus est? Et cum dicto tau-
 rum per dorsum aperuit.
 Si quem, inquit, cruciati-
 bus torquere volueris, cons-
 iecto illo in machinam, ac
 dorso iterum concluso, has-
 ce tibias naribus bouis ad-
 motas accommoda: ignem
 autem succendere iubeas: ac
 ille quidem inclusus plora-
 bit vociferabiturque inusitatis ὅ-
 loribus, cæterum vociferatio per tibias tantum tibi ab-
 soluet nimum stridulum, ὅ-
 lugubre quiddam modulabitur:
 quoniam

χοιρώτατον, ὡς τ' ἢ κολλά-
 σθαι σὶ δὲ τέρωσθαι, μεταξὺ
 καταλήμφορ. ἐγὼ δὲ ὡς τὸ
 ἕκαστον ἐμυσάχθω τὴν λακ-
 μηχανίαν τῷ ἀνδρὶ, καὶ τὴν
 ἰποίνοιαν ἐμίσηται τῷ κατα-
 σκονάσματι, καὶ οἰκίαν αὐ-
 τῷ τιμωρίαν ἐπέθηκεν. καὶ ἄγε
 αὖ, ἔφω, ὦ Πείλας, εἰ μὴ
 ἔστιν ἄλλως ὑποσχέσις ταῦτά
 σοι, δῆξορ ὅμῃν, αὐτὸς εἰσελ-
 θών, τὴν ἀλήθειαν τ' τέχνης,
 καὶ μίμωσαι τὸς βοῶντας, ἢ
 ἐδωκὼν, εἰ καὶ, ἂν φῆς, μέλη δὲ
 τῶν ἀνδρῶν φθίγγεται. πᾶθ' ἴσα
 μὲν τόδ' οἱ Πείλας. ἐγὼ δὲ,
 ἐπεὶ ἔνδορ ἔω, κατακλέε-
 αὐτόν, πῦρ ὑφ' ἁπλῶν ἐκείνου.
 ἀπλάμβανε, εἰπὼν, τὸν ἄ-
 ξιον μισθὸν τῆς θαυμαστῆς σε
 τέχνης, ἢ ὁ διδασκαλὸς
 τῆς μουσικῆς πρῶτος. αὐτὸν
 αὐλῆς, καὶ ὁ μὲν δίνεα ἔπα-
 σχον, ἀπλάων τ' αὐτὸν ὀμη-
 χανίας. ἐγὼ δὲ ζῶντα, καὶ ἔτι
 ἔμπροσθεν ὄντα τὸν ἄνδρα, ἐξ-
 ουρθεύωαι λιπὼν, ὡς μὴ

μιάνε

mus omnium canas. Ac ille enimvero iustissima passus est,
 sua ipsius excellenti fruens industria. Porro autem ego vi-
 uentem, & adhuc semiuivum spirantem iussi eximere, ne si

quinetiam insuper mugitus
 ciebit tristissimos, ita ut ille
 inter modulandum tormen-
 tis crucietur: tu verò singu-
 lari voluptate afficiaris.
 Porro ego his auditis crude-
 lem machinā extremē auer-
 satus sum, & immanem illā
 instrumenti indolem pror-
 sus respui, conueniensq; &
 debitum illi supplicium im-
 posui. Et age, inquam, ὦ Pe-
 rilaë, ne vana videatur esse
 tua promissio, ipse nobis in
 taurum ingressus, veram ar-
 tis tuæ industriam compro-
 bato, ac vociferantes imita-
 re, ut certò cognoscam num
 ea quæ iactas carmina per
 tibias cantata exaudiantur.
 Perilaus nihil cunctatus his
 dictis promptè obtemperat.

Ego autem postquam in-
 gressus est, concluso tauro, i-
 gnem iussi succendere. Reci-
 pe, dixi, debitum arti tuæ
 tam admirandæ præmium,
 ut magister musices ipse pri-

φαίναται τὸ ἔργον ἵνα ποθεῖται
 νόμος ἐκείνου μὴ ἄτακτον ἵνα
 τὰ κρημνῶν ῥίπτην ἐκείλων
 & καθάρως δὲ τὸν βοῦν,
 ἀπὲς μίση ὑμῖν, ἀνατιθεῖται
 σόμφορον τῷ θεῷ, καὶ ἐπιγραφῆται
 φωνὴ ἐπὶ αὐτῷ ἐκείλων & πλὴν
 πᾶσιν διήγησιν, τοῦ ἀνατι-
 θεῖντος ἡμῶν νόμον, τὸν τι-
 χνύτω τὸν Πειλάον, πλὴν ἵ-
 πνοίαν πλὴν ἐκείνου, πλὴν δι-
 καιοσύνην πλὴν ἡμῶν, πλὴν πρὸς
 πᾶσιν τιμωρίαν, τὰ τῷ θεῷ
 χαλκίως μέλει, πλὴν πρὸς πᾶσιν
 πᾶσαν τῆς μουσικῆς ὑμῶν
 δὲ, ὧς Δελφοί, δίκαια ποιῶ-
 σιν· οὐδὲν μὴ ἡμῶν ἐπὶ
 μὲν μετὰ τῶν πρὸς θεῶν, ἀνα-
 θεῖντος δὲ τὸν ταῦρον ἐν λα-
 ῷ τοῦ ἱεροῦ, ὡς πάντων ἡ-
 δέων, οἷον ἐν τῷ περὶ τῶν πο-
 νηρῶν ἡμῶν, καὶ ὅπως ἀμύνο-
 μαί τας πρὸς τὰς κακίας
 ἐπιθυμίας αὐτῶν. ἵκανόν γάρ ηἱ
 & τὸ μόνον, δηλωσάμενοι τὸ πρό-
 σπον, Πειλάον & λολαοδῆς, καὶ ὁ
 ταῦρ & ἀνατιθεῖς, καὶ μηκέτι
 φυλα-

immoreretur, nece sua o-
 pus contaminatum impia-
 ret: illum inhumatum per
 scopulos præcipitari impe-
 ravi. Taurum verò piacu-
 lis mundatum, deo dedican-
 dum legavi, omnemq; de il-
 lo historiam iussi adscribe-
 re, dedicantis mei nomen,
 Perilaum artificem illius,
 immanem sententiam, meam
 in puniendis maleficis æ-
 quitatem, conueniens sup-
 plicium, primos artificis
 concentus & modulatio-
 nes, præterea primam mu-
 sices experientiam. Vos au-
 tem, Delphi, iussu facietis
 si pro me una cum legatis
 sacra feceritis, taurumq;
 deo in eleganti delubro de-
 dicaueritis, ut omnibus per-
 spicuum fiat, quo ego ad-
 uersus criminosos sim ani-
 mo, tum qua acerbitate vl-
 cisci soleam superuacuas il-
 lorum ad perpetrandam
 malitiam cupiditates. Ita-
 que hoc ipso solo facto sa-

tis superq; quibus moribus præditus sim, manifestatum est,
 Perilaο supplicij affecto, ac tauro dedicato, neque amplius
 ad

φυλαχθῆς πρὸς ἄλλων ἡκολα-
 ζομένων αὐλήματα, μηδὲ μη-
 λωδίας ἄπο ἵτι, πολλὰ μόνα
 τὰ τῷ τεχνίῳ μυκήματα, καὶ
 ὅτι ἰμὸν μόνον αὐτῷ καὶ ἥρα μ
 ἔλαβον τῆς τέχνης, καὶ κατέ-
 παυε πλὴν ἁμουνον ἐκένω
 καὶ ἀπολυθροπον ὥδω. καὶ
 τὰ μὲν παρόντα ταῦτα παρ'
 ἑμοῦ τῷ θεῷ, ἀναθήσω δὲ καὶ
 ἄλλα ποικίλας, ἵππιδά μαι
 πρῶτα καὶ μηκέτι δεῖσθαι ἡ-
 λασίων. ταῦτα μὲν, ὧ Δελ-
 φοί, τὰ παρὰ τοῦ Φαλαείδου,
 ἀληθῆ πάντα, καὶ οἷα ἐπρά-
 χθη ἕκαστα. καὶ δίκαιοι ἄν
 ἥκω πιστεύουσαι ὑφ' ὑμῶν,
 μαρτυρῶντες, ὡς ἄν καὶ ἡ-
 λώσθαι, καὶ μηδὲ μίαν τ' ψῆφον
 δεῖν νῦν αὐτίαν ἔχοντες, εἰ δὲ
 δεῖ καὶ δεηθῆναι περὶ ἀνδρὸς
 μάττω πονηρῷ δοκοῦντος, καὶ
 ἔκοντος ἡκολάσαν ὑμῶν κα-
 σμήνου, ἱκετόμεν ὑμᾶς ἡ-
 μάς οἱ Ακράγαντινοι, Εὐμη-

νης

ad aliorum torquendorum
 musicam reservato, quem
 nihil aliud modulatum es-
 se pro certo affirmo, præ-
 terquam solos mugitus ar-
 tificis: quodque in solo is-
 psa artis periculum fecerim,
 ac statim barbaram illam
 & inhumanam musicam
 comescuerim. Atque hæc
 quidem in præsens Deo of-
 ferre libuit. Dedicabo ve-
 rò illi & alia sæpenuerò,
 ubi tantum illius munifi-
 centia consecutus fuero, ut
 amplius pœnarum acerbi-
 tate erga noxios non egeam.
 Hæc equidem, ô Delphi,
 quemadmodum à Phala-
 ride facta sunt, singula
 quamverissimè percensui-
 mus. Iusti verò utique ha-
 bendi simus, si fidem vo-
 bis facientes, veritatis tes-
 timonium illi præstiteri-
 mus: quippe qui harum re-
 rum non imprudentes, nullam nunc mentiendi occasionem
 aut causam habeamus. Quod si quoque necesse est pro viro
 nos esse supplices, quem falsò multi suspicantur esse im-
 probum, quippe qui inuitus & coactus in malos animad-
 uertit: supplicamus vobis nos Acragantini, qui & Græ-
 ci su-

οὐς τε ὄντων, καὶ τὸ ἀρχαῖον
Δωριεὺς, πρὸς αὐτῶν ἄνδρα,
ἐλθόντων ἐν ἰθιλοντα, καὶ πολλὰ
καὶ δημόσια καὶ ἰδίᾳ ἐ-
καστοῦ ὑμῶν ἐν ποιῆσαι ὁρ-
μημῆτον. λάβετε δὲ αὐτοὶ τὸν
ταῦρον, καὶ ἀνάθετε, καὶ ὑ-
ξιοδὸν ὑπὲρ τῆς Ἀκράγαν-
τος, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν Φαλάει-
δος. καὶ μὴτε ἡμᾶς ἀπράκτους
ἀπρίμῃτε, μὴτ' ἐκείνων ὑ-
βείσητε, μὴτε τὸν θεὸν ἀπει-
ρήσητε κακίᾳς τε ἅμα καὶ
δικαιοτάτης ἀναθήματός.

contumelia afficiatis; eademq; opera Deum elegantissimo
iuxta ac iustissimo munere priuetis.

cisumus, & ex antiquo Do-
res, complectamini humani-
tate vestra virum amicitiam
vobiscum iungete cupientē,
ac eum qui multum & pu-
blice & priuatim omni-
vestrum benefacere & pro-
desse studeat. Assumite igitur
vos ipsi taurū, deoq; des-
dicatum offertē, ac pro Ae-
regante ipsiusq; Phalaris
dis salute precantes, vota fa-
cite. Et nolite nos infecta le-
gatione dimittere, ne & illi

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM EIVSDEM.

Phalaris Astyalensis tyrannus Siculis fuit, cui Perillus
taurum æneum conflavit, quo nouum haberet mi-
feros torquendi genus. In quem tamen ipse autor inclu-
sus, subiecto igni primus (vt decuit) artificij sui verum
experimentum præbuit, mugitumq; pro humana voce
moriens dedit. Phalaris postea taurum Delphos misisse
legitur, vt Phœbo dicatus, in eius templo reponeretur,
monumentum simul futurum & artis exquisitissimæ, &
inuenti crudelissimi, & poenæ meritò in autorem retor-
tæ. Verum Delphi munus vt à tyranno missum repu-
diârunt. Hisce verò duabus Luciani orationibus Phala-
ridis legati taurum Delphis principibus commendare
satagunt. Historiam scribunt Orosius lib. i. cap. 26. Sa-
qqq bell.

bell. lib. 4. Ennead. 2. Huius taurus nobilitatus est ab omni autorum genere. Facit quoq; huius mentionem Augustin. ad Maced. de Vera felicitate. Cic. Tusc. quæst. 2. Seneca de Ira & Clemētia lib. 2. cap. 4. Pindarus Ode 1. Pyth. Persius Satyra. 3. Ouid. lib. 1. de Arte amandi:

Et Phalaris tauro violenti membra Perilli

Torruit —. idem lib. 3. Tristium:

Quiq; bouem Siculo fertur donasse tyranno.

item lib. 5. ibidem:

Viq; dedit iustas tauri fabricator aheni.

Postremò meminit quoq; eius Pontanus, videlicet:

— clausus boue mugit aheni

Infelix faber —.

α ET ENIM VIRO natura bono.] Viro bono natura nihil æquè aduersum, quàm panas sumere de merentibus.

ΦΑΛΑΡΙΣ Β.

PHALARIS II.

Vincentio Obsopœo interprete.

ARGVMENTVM.

DEclamatio breuis, sed arguta est, qua ex Delphicis sacerdotibus quidam suadere fingitur, quò donum Phalaridis de quo in superiore oratione agitur, in templum recipiatur, ac Deo consecrètur. Genus causæ deliberatiuum est, status negotialis. Exordium habet densum, ut in quo vna ferè periodo & suspiciones eas quibus fauore aliquo adduct⁹ aut aliàs corruptus ad suadendum accessisse videri poterat, à se remouet, & sola beneuolentia studioq; communis vtilitatis ad dicendū se progressum esse docet: deinde & dociles & attentos eadem breuitate facit. Post exordium Propositio sequitur. Hanc confirmat primū ex locis honestatis, ostendens impium, ac propè sacrilegum fore, si donum hoc à templo excludatur: neque enim quenquam posthac quicquam oblaturum esse, & deum suis sacris ac debito cultu priuatum iri. Deinde contra voluntatem ipsius Dei esse, ut qui certis indicijs ac signis declararit gratam istam